

מסכת שבת

פרק כ

א. רבי אליעזר אומר, תולין את המשמרת ביום טוב, ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים, אין תולין את המשמרת ביום טוב, ואין נותנין לתלויה בשבת, אבל נותנין לתלויה ביום טוב:

ב. נותנין מים על גבי השמרים בשביל שיצלו, ומסננין את היין בסודרין ובכפיפה מצרית, ונותנין ביצה במסננת של חרדל, ועושין אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר, בשבת, בכוס, ביום טוב, בלגין, ובמועד, בקבית. רבי צדוק אומר, הכל לפי הארחין:

ג. אין שורין את החלתית בפזשורין, אבל נוהגין לתוך החמץ. ואין שורין את הפרשינין ולא שפין אותן, אבל נוהגין לתוך הכברה או לתוך הפלפלה. אין כוברים את התבן בכברה, ולא יתנונו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המץ, אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האבוס:

ד. גורפין מלפני הפטם, ומסלקין לצדדיו מפני הרעי, דברי רבי
דוסא. וחכמים אוסרין. נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה
זו בשבת:

ה. הקוש שעל גבי המטה, לא ינענעו בידו, אלא מנענעו בגופו.
ואם הנה מאכל בהמה, או שהנה עליו פר או סדין, מנענעו בידו.
מכבש של בעלי בתים, מתירין, אבל לא כובשין. ושל כובסין, לא
יגע בו. רבי יהודה אומר, אם הנה מתר מערב שבת, מתיר את כלו
ושומטו: